

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Alvilda Larsen) bl. a.:

„Den af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte Ungdomskommission af 17. Oktober 1945 har nu arbejdet i mere end 2 Aar. Den afgav i Marts 1947 en Betænkning angaaende Ungdommens Boligforhold med Forslag om Indførelse af en midlertidig Anmeldelsespligt og Udlejning af Værelser for enlige Personer. Dette Forslag har et Flertal af Kommissionens Medlemmer bag sig, og det er dette Forslag, som mit Parti fremsætter her.

Forslaget bygger paa den Kendsgerning, at der trods Boligmangelen har vist sig at være et meget stort Antal af overtallige Værelser, idet det forudsættes, at Værelser ud over eet Værelse pr. Person med Tillæg af 2 Værelser pr. Lejlighed regnes for overtallige. Herefter skulde Antallet af overtallige Værelser i Byerne kunne udgøre 30 000, og hvis man regner med et Tillæg af kun eet Værelse ud over Personantallet pr. Lejlighed, vil Antallet af overtallige Værelser bliver 200 000.“

Efter at have gjort Rede for Lovforslaget understregede *Ordføreren*, at 5 af 7 politiske Ungdomsorganisationer havde sluttet sig til dette Forslag, „nemlig Konservativ Ungdom, Socialdemokratisk Ungdom, Radikal Ungdom, Kommunistisk Ungdom og Dansk Samlings Ungdom. Endvidere kan jeg oplyse, at fire af disse politiske Ungdomsorganisationer endog ønskede videregaaende Bestemmelser. Under Henvisning til de Ændringsforslag, som mit Parti tidligere har stillet, der gaar ud paa det samme, som jeg her har nævnt — vi stillede Ændringsforslag til Lejeloven, da den var til Behandling —, har vi fundet, at Tidspunktet nu er inde til at stille Ungdomskommissionens Forslag som Forslag her i Tinget“.

Lovforslaget behandledes i Folketinget sammen med det af Boligministeren fremsatte Lovforslag om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser. Ved 1. Behandling udtalte *Boligministeren* bl. a.:

„Den afgørende Forskel mellem Ungdomskommissionens og Regeringens Forslag er den Adgang, som de sidste giver dem, der rammes af Ordningen, til at fritage sig for at stille Værelser til Raadighed til Udlejning mod Betaling af en Afgift.

Den tvangsmæssige Værelseanvisning medfører et meget haardt Indgreb i Privatlivets Fred. Nogle er af den ene eller den anden Grund indstillet paa at have logerende, men andre er det ikke og vil føle det som et meget mærkbart Indgreb i deres Livsførelse, hvis de skal aabne deres Hjem for fremmede. Motiverne hertil kan, selv set i Forhold til den vanskelige Boligsituation, være af overordentlig respektabel Art.